

Конгрес **У**країнських **Н**аціоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua 26 грудня 2009 року № 50 (318)

НАШ ПРЕЗИДЕНТ – ВІКТОР ЮЩЕНКО!

У Києві відбувся Форум українських націоналістів

Необхідність проведення подібного зібрання назріла. Українські національно-патріотичні партії та організації давно заявили про підтримку чинного Президента Ющенка як кандидата на посаду Президента на другий термін. На Форумі ця підтримка прозвучала одностайно.

19 грудня з усіх регіонів України до Києва приїхали делегати Форуму, представники Конгресу Українських Націоналістів, Організації Українських Націоналістів, Організації Українських Націоналістів (б), Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, Української Національної Асамблеї, Всеукраїнського товариства політв'язнів і репресованих, Спілки офіцерів України, Всеукраїнської ліги українських жінок, Всеукраїнського жіночого товариства імені Олени Теліги, Фундації імені Олега Ольжича, Об'єднання студіюючої молоді "Зарево". До актового залу "Київпроекту", де відбувався Форум, люди прибували з тривогою за майбутнє України та з твердим переконанням у необхідності продовження політичного курсу, який започаткував Президент Ющенко, і на наступні п'ять років. Віктор Андрійович був присутній на Форумі особисто.

Форум відкрив найстарший та найповажніший учасник зібрання, голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, учасник бойових дій Михайло Зеленчук. Звертаючись до Президента України, друг Михайло сказав: "Пане Президенте, маю велику честь вітати Вас від Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, від усіх учасників національно-визвольної боротьби, від усіх бандерівців. Пане Президенте, ми дуже вдячні Вам, що Ви своїми указами оголосили на весь світ про нашу боротьбу. І нам прикро, що ми на 19-му році незалежности не визнані. Ми одинокі боролися за Україну в Другій світовій війні. Але Україна ще не та, за яку ми боролись та проливали кров. Ми маємо моральне право про це говорити. Бо я особисто 11 років був у збройному підпіллі хорунжим УПА, а нині приїхав до Києва для того, щоб сказати усьому українському народу про те, що усі учасники національно-визвольної боротьби прагнуть змагати, щоб на другу каденцію ми обрали нашого вірного сина України Віктора Ющенка. Слава Україні!"

Після Державного Гімну роботу Форуму благословив протоієрей УПЦ КП Борис Табачек. Слово взяв Голова Конгресу Українських Націоналістів Олексій Івченко. Він зокрема відзначив: "Україна тяжко здобувала незалежність. Нарешті 1991 року ми її здобули, але, на жаль, не отримали української влади. 2004-го ми обрали українського Президента, але, знову, на жаль, не отримали українського уряду і української Верховної Ради. Друже Президенте! Ми Вас називаємо так сьогодні, ми Вас будемо називати так 18 січня 2010 року та протягом наступних п'яти років". Звертаючись у такий спосіб, Голова КУН запросив до слова Президента України Віктора Ющенка.

Заслухавши промову кандидата у Президенти, очільники партій та організацій-учасниць Форуму піднялись на сцену, де урочисто було оголошено Заяву про підтримку кандидата на пост Президента України Віктора Ющенка. Зворушливим став момент, коли у день Святого Миколая Чудотворця від імені учасників Форуму Голова КУН Олексій Івченко вручив кандидату у Президенти В.Ющенку ікону Святого Миколая з побажаннями його заступництва та опіки.

На завершення велично прозвучав Гімн Українських Націоналістів "Зродились ми великої години" та духовний Гімн України "Боже великий, єдиний" у виконанні камерного чоловічого хору "Браво" та учасників Форуму.

Володимир МАНЬКО,
"Нація і держава"

ЖИТИ У ВІЛЬНІЙ І НЕЗАЛЕЖНІЙ ДЕРЖАВІ!

Промова Президента України Віктора ЮЩЕНКА на Форумі українських націоналістів

Глибокодостойне наше духовенство, глибокодостойні усі присутні!

Я маю велику честь та великий обов'язок звернутись до вас з вітальним словом, яке розпочинається з відчуття сьогоднішнього великого свята. Свята, яке завжди стверджує вічну перемогу добра над злом. У цей день Святого Миколая хотів би побажати всій нашій справі, кожному українцю, кожній небайдужій до нашої мови, до нашої історії, до нашої пам'яти, до нашої мети людині – жити у вільній та незалежній державі, усілякого процвітання та благополуччя.

Хотів би розпочати з речей, які, на мій погляд, святі. Добре розуміємо, що вибори, які відбудуться у січні 2010 року – це не вибори персон. Це вибори цінностей, з якими або буде жити Україна, або вона повернеться у те пекельне минуле, яке ми так довго бороли. Останній раз ми бачили Українську державу в довгому часовому вимірі у 1658 році. Це були останні дні Української козацької держави Богдана Хмельницького. Після цього найбільшою мрією кожного покоління українців була мрія мати свою державу. Ми 350 років, по суті, йшли до того, що можемо назвати сьогодні новітньою Українською державою. Дивно, але нація, котрій 1000 років, сьогодні святкує лише 18-річчя своєї державности.

Якою ціною далась нам ця мрія? Навіть після блискучої перемоги Івана Виговського нам не вдалося відтворити державу. В час, коли Іван Мазепа ставить питання про Українську державу, – ми її програємо. Дуже добре пам'ятати героїв. Але, на мою думку, незле було б пам'ятати і зрадників. І коли ми говоримо про Полтавський бій, прикро, що до сьогодні ми ще не знайшли остаточну українську його редакцію. А людина, яку ми усі поважаємо, – наш бандурист Василь Нечепа, спираючись на думку Івана Мазепи, співає, як під Полтавою українці самі себе звоювали. Бо трохи менше половини козацького війська на стороні Петра І, трохи більше – на стороні національного Гетьмана Івана Мазепи. І от давайте себе запитаємо: хто кого переміг, чому ми програли Батурин? Та не тому, що його оточило вороже військо і три дні тримало облогу, а тому, що у нас був зрадник, який відкрив ляду. Такі полковники Носи, на жаль, живуть серед нас і сьогодні.

Коли ми згадуємо XIX століття, то, здається, більш дрімучого, з точки зору української перспективи, часу не було. Київський воєвода, котрий робив довідку Валуєву з приводу того, чи приймати його циркуляр, зазначив, що якщо українцям дозволити рідну мову, через п'ять місяців вони вимагатимуть незалежність. Але саме у цьому столітті народилися люди, які надали новий поштовх українській перспективі. На кінець цього століття ми вже вийшли з твердим переконанням – нам потрібна Українська держава.

Вже у XX столітті шість разів ми проголошували Українську державу і п'ять разів її втрачали. Наприклад, 7 листопада 1917 року ми проголошуємо УНР. Через рік – ЗУНР. Ще через декілька місяців проголошуємо Соборну державу. Щойно після цього в Харкові проголошується Українська совецька республіка. А через декілька тижнів проголошується війна, і з Харкова на Київ іде Антонов-Овсієнко. В цей же час в самому Києві петроградські більшовики підіймають на "Арсеналі" заколот. Усі крихти українських патріотів були кинуті на придушення заколоту. Наступного дня з іншого боку, з Бахмача, просувається армія Муравйова, якого вже нікому зустрічати. Проаналізуйте ці три події. Так сталося через те, що ми не були нацією, ми не були об'єднані.

Закінчення на 4–5-й стор.

ЗАЯВА

Форуму українських націоналістів на підтримку кандидата на пост Президента України В. Ющенка

Михайло ЗЕЛЕНЧУК, Голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА; Марія ПЕТРОВА, Голова Всеукраїнської Ліги українських жінок; Сергій КОТ, директор Фундації ім. О.Ольжича; Юрій ШУХЕВИЧ, Голова УНА; Олексій ІВЧЕНКО, Голова КУН; Стефан РОМАНІВ, Голова Проводу ОУН (б); Микола ЯКОВИНА, заступник Голови Проводу ОУН; Ольга КОБЕЦЬ, Почесний Голова Всеукраїнського товариства ім. О.Теліги; Віктор ГЕНЕРАЛЮК, Голова Об'єднання студіюючої молоді "Зарево".

Форум українських націоналістів, керуючись інтересами Української держави і виходячи з ідеологічних засад, заявляє про рішучу підтримку кандидата на пост Президента України Віктора Ющенка, програма і практична діяльність якого найповніше відповідають реалізації стратегії українського національного державотворення.

Віктор Ющенко є першим справді Українським Президентом, котрий пропонує чітку та зрозумілу перспективу для України, твердо відстоює національні інтереси держави та докладає значних зусиль для духовного відродження Української нації.

Перебуваючи на високих державних посадах, Віктор Ющенко демонстрував глибоку відданість українській державницькій традиції та високий професіоналізм.

На посаді голови Національного банку він впровадив національну грошову одиницю – гривню.

Очолюючи Кабінет Міністрів – перший успішний і професійний уряд доби Незалежності, Віктор Ющенко навів лад в економіці, зупинив гіперінфляцію, наповнив бюджет, що дало можливість виплатити заборгованість із заробітної плати, пенсій та стипендій, які не виплачувалися роками.

Саме Віктор Ющенко об'єднав українські сили у небувалому протистоянні з авторитарним режимом, що зумовило феномен Майдану, – яскравий приклад пробудження громадянської гідності, відстоювання ідеалів свободи і демократії.

Як Президент України Віктор Ющенко зробив рішучі кроки на зміцнення та визнання нашої держави у світі. Він забезпечив демократичний розвиток України та свободу слова. Значною мірою саме за його президентства Український народ відчув себе нацією зі своєю мовою, культурою, історією. Завдячуючи Віктору Ющенку, світова спільнота дізналася правду про Голодомор та політичні репресії тоталітарного комуністичного режиму проти Української нації.

Ми наголошуємо, що Віктор Ющенко ніколи не поступався національними інтересами заради прихильности чужих столиць. Незмінними орієнтирами для Українського Президента є незалежність, демократія, потужна економіка і сильна Українська держава.

Незважаючи на внесення змін до Конституції України у 2004 році, які розбалансували владу і обмежили конституційні повноваження Президента, Віктор Ющенко віддано працює на зміцнення Української державности та розвиток економіки.

Впевнені, що Конституція України, проект якої Віктор Ющенко виніс на всенародне обговорення, сприятиме наведенню порядку та розширенню прав і свобод для всіх громадян України.

Форум українських націоналістів звертається до Українського народу із закликом підтримати кандидата на Президенти Віктора Ющенка, бо саме він забезпечить цілісність та суверенітет Української держави та її демократичний розвиток.

Віктор Ющенко – єдиний із кандидатів у Президенти, хто пропонує стратегічне бачення розвитку нашої держави. Цінності, які сповідує Віктор Ющенко, близькі і зрозумілі кожному українцеві: свобода, демократія, вільна і соборна Україна.

Звертаємося до кандидатів на пост Президента України Олега Тягнибока, Юрія Костенка та Арсенія Яценюка зняти свої кандидатури та підтримати кандидата в Президенти Віктора Ющенка.

Закликаємо всіх українців, усіх громадян нашої Держави активно ставати під прапори Українського Президента Віктора Ющенка.

Захистимо наші найвищі цінності: демократію і незалежність!

Перемога Віктора Ющенка – це перемога українців.

Слава Україні! Героям слава!

Микола ПЛАВ'ЮК,
Організація Українських Націоналістів;
Стефан РОМАНІВ,
Організація Українських Націоналістів (б);
Олексій ІВЧЕНКО,
Конгрес Українських Націоналістів;
Михайло ЗЕЛЕНЧУК,
Всеукраїнське Братство ОУН-УПА;
Юрій ШУХЕВИЧ,
Українська Національна Асамблея;
Євген ПРОНЮК,
Всеукраїнське товариство політв'язнів і репресованих;
В'ячеслав БІЛОУС,
Спілка офіцерів України;
Марія ПЕТРОВА,
Всеукраїнська ліга українських жінок;
Лариса ЛЯХОЦЬКА,
Всеукраїнське жіноче товариство імені О.Теліги;
Віктор ГЕНЕРАЛЮК,
Об'єднання студіюючої молоді "Зарево";
Сергій КОТ,
Фундація ім. О. Ольжича.

– Олексію Григоровичу, кілька слів про мету і підсумки Форуму українських націоналістів…

– Хочу наголосити: КУН, на відміну від багатьох інших політичних сил, які входили до блоку "Наша Україна" від 2002 до 2007 року, був і залишається послідовним у підтримці Віктора Ющенка (раніше – лідера блоку, нині – чинного Президента України). В.Ющенко проводить проукраїнський політичний курс і в силу своїх повноважень робить все, щоб утвердити українську державність.

Форум українських націоналістів, який підтримав Віктора Ющенка як кандидата в Президенти на наступну каденцію, відбувся не випадково. До того була проведена серйозна консультативна робота між партіями й організаціями, що взяли участь у Форумі та підписали спільну заяву.

Форум можна вважати об'єднавчим для націоналістичних сил, бо в ньому взяли участь практично всі націоналістичні організації, що були і залишаються послідовними у відстоюванні української державності.

Працюватиме постійно діюча робоча група задля подальшого єднання націоналістичних сил. Наразі головне наше завдання – підтримати Віктора Ющенка на президентських виборах, аби не прийшли до влади псевдодемократи, псевдоукраїнські кандидати.

– Яким чином, на Вашу думку, можна переконати людей, котрі досі не визначилися, за кого голосувати?

– Цим завданням головно і переймався Форум: сконсолідувати демократичну українську спільноту. Щоб кожен український виборець запитав себе: за що ж насправді боремось сьогодні?

Якщо говорити відверто, то на виборах-2010 йтиметься не про певну особу, а про світоглядний вибір держави. Постає дилема: чи буде після виборів збережена наша державність, чи буде Україна рухатися по задекларованому європейському та євроатлантичному напрямку, чи навпаки – повернемось до Азії, як за радянських часів? Метою Форуму було продемонструвати людям, які не визначились, як діяти, коли хочемо і надалі жити у зрозумілій Україні.

– Днями Президент Ющенко заявляв про можливість перемовин з деякими іншими кандидатами на президентське крісло, зокрема з Олегом Тягнибоком, який послуговується націоналістичною ідеологією…

– Зрозуміло, що Олег Тягнибок не переможе. То в кого ж відбиратиме голоси? Ясна річ, не в Януковича чи Симоненка. Отже, у Ющенка. Наступне запитання: а чи не за чиїмось завданням працює Тягнибок? І який сенс його участі у цих президентських виборах? Тому Форум українських націоналістів закликав кількох кандидатів, у тому числі і його, зняти свої кандидатури. Форум підтримав не Тягнибока, а Ющенка. Адже розпорошеність, зрада – давня українська помилка, що дозволяла ворогам панувати на нашій землі. То чому історія нас не вчить, чому ми повинні і далі наступати на ті ж граблі?

Якщо Ющенкові не вистачить для перемоги ті півтора відсотки, набрані Тягнибоком, то після виборів ми будемо стверджувати, що через чиїсь амбіції Україна може отримати регресивний курс або, не приведи Господи, авторитарний режим.

– Зі здобутків і переваг Віктора Ющенка щось – призабуто, щось – недоусвідомлено, щось – перекручено…

– Безперечно. Те, що зробив Ющенко для відновлення історичної справедливости, пам'яти народної, працюватиме на майбутні покоління українців. Це і відкриття правди про Голодомор-геноцид 1932–1933 років (і не тільки), і про події в Батурині, відбудова "Мистецького арсеналу" в Києві тощо.

Наші корпункти

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 35-02-09
Дніпропетровськ	Хоменко Микола	(056) 748-17-92
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 44-52-32
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04497) 4-92-93
Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34
Луганськ	Олександр Антонов	8-093-903-86-62
Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154
Львів	Пшевлоцький Микола	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 49-67-90
Мукачеве	Ференц Петро	(03131) 2-25-45
Одеса	Парфенюк Василь	(048) 758-31-13
Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053
Рівне	Кривко Ігор	(0362) 23-78-55
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Суми	Перетятько Олексій	(0542) 25-88-98
Тернопіль	Білах Іван	(8050) 339-56-12
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(0552) 26-50-56
Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

Олексій ІВЧЕНКО: АЛЬТЕРНАТИВИ ЮЩЕНКОВІ НЕМАЄ

Голова Конгресу Українських Націоналістів Олексій ІВЧЕНКО в ексклюзивному інтерв'ю "Нації і державі" – про те, чому нині українська нація стоїть перед історичним вибором.

У зовнішній політиці величезною перемогою Ющенка є вступ України до Світової організації торгівлі. Ми завершуємо рух до отримання асоційованого членства в Європейському Союзі. Все це працюватиме на майбутнє. Ющенко розуміє, що деякі з цих кроків не додають йому швидкого технологічного рейтингу, що це буде поціновано радше наступними поколіннями.

З іншого боку, "п'ята колона" й антиукраїнські сили все роблять для того, аби видавати ці досягнення за неважливі, замовчувати їх чи перекручувати. Усім відомо, що власники більшости електронних ЗМІ України – не українці і навіть не громадяни України. Відповідно вибудовується інформаційна політика. Тому наше завдання – роз'яснювати людям, які реальні кроки Віктор Ющенко зробив і робитиме для незворотности руху нашої держави до європейських та євроатлантичних цінностей.

Згадаймо також соціальні результати, що проявилися під час президентства Віктора Ющенка. Насамперед – народжуваність, яка зросла одразу ж після запровадження обіцяних програмою "Десять кроків назустріч людям" виплат при народженні дітей. Особливо помітними є результати 2009 року. То є беззаперечна заслуга чинного Президента. Він задекларував – і виконав обіцянку. Це – оздоровлення національного генофонду, зумовлене державною підтримкою материнства і дитинства.

Ще один важливий чинник: свобода слова. Ми встигли забути про медведчуківсько-табачниківські темники, про переслідування за найменшу критику на адресу тодішнього президента Л.Кучми. За президентську каденцію Віктора Ющенка усі, особливо недруги України, звикли не просто критикувати Президента, а почасти виливати на нього зливи бруду, звинувачувати аж до абсурду в усіх можливих і неможливих гріхах. Враження таке, що в усьому винен тільки Ющенко, навіть з обмеженими президентськими повноваженнями. Проте наш Президент не вчинив жодної спроби "прикрутити гайки" у ЗМІ. Свобода критики стосовно до Президента у нас всі ці роки навіть надмірна. Більш демократичного Президента щодо свободи слова і вільної роботи журналістів, аніж Ющенко, в Україні не було. Тут Віктор Андрійович виконав і, я би навіть сказав, перевиконав свої передвиборчі обіцянки.

Тому виборці мають визначитись, у якій державі хочуть жити та на підставі цього розуміння обирати Президента. Можливо, варто згадати старе прислів'я, перефразувавши його: "Президентів на переправі не міняють". А наша країна все ще перебуває на шляху до закріплення державности, підвищення стандартів життя до європейського рівня, наповнення українським змістом усіх державних сфер, одностайного відстоювання загальнонаціональних інтересів.

Погляньмо об'єктивно на найбільш прохідних кандидатів: його ніким замінити.

– Окрім державної, економічна незалежність теж опинилася під питанням. Що робиться урядом, аби не допустити здачі ГТС України на користь Росії?

– Більше, ніж зробив уряд Юлії Тимошенко для здачі ГТС України в Росію, не зробив жоден інший уряд. Більше і не можна було зробити. Угоди, підписані 19 січня 2009 року, є нічим іншим, як капітуляцією ГТС і взагалі енергетичної системи держави України на користь держави Росії. Більш зрадницьких для України угод підписати не можна було. Я кажу без перебільшення, тому що є підтвердження у вигляді документів, цифр і підписів. У міцних державах і демократіях за таку зрадницьку угоду посадовець, який її підписав, не обмежився б тільки відставкою. Це абсолютно цинічна зрада національних інтересів. Прийняті умови мовою цифр говорять про те, що НАК "Нафтогаз" ведуть до банкрутства. Звідси – неможливість сплати боргів, а відтак міжнародні суди за міжнародним законодавством. Ухвали міжнародних судів є вищими від будь-якого вітчизняного закону. Після цього можуть просто арештувати майно України і за кордоном, і в Україні й без бою забрати українську ГТС. А це тотожно втраті енергетичної безпеки держави. Після цього недалеко і до втрати державности як такої...

Буцімто домовились про списання боргу за недобір газу (себто за повітря) 2009 року. Проте я ніколи не повірю у російську безкорисливість. А що буде у 2010 році, а також усі наступні 10 років, на які ця угода підписана?

І якщо вже закладалась формула "купуй або плати" на купівлю Україною російського газу, чому така ж формула не задіяна для російської сторони – "транзитуй або плати"? Росія мала 2009 року транзитувати через Україну 120 мільярдів кубометрів газу, а насправді було тільки 70 мільярдів. І ніяких штрафів. Усе це – втрачені доходи "Нафтогазу" і загалом України. Чому така неадекватність? Чому ціна на газ для України зросла до 300 доларів за 1 тисячу кубометрів газу, а транзитна ставка залишилася 1,7 долара (та, яку я "підписав" 2006 року, піднявши її на 60 відсотків). До 2005 року включно вона становила 1,09 долара за 1 тисячу кубометрів на 100 кілометрів. Грошей, які ми отримували, цілком вистачало, щоб закуповувати по 95 доларів російський газ для України. Фінансовий баланс "Нафтогазу" був абсолютно дотриманий. Після підписання Юлією Тимошенко угоди від 19 січня 2009 року цей баланс грубо порушено. Ціна на газ для України піднялася втричі, а ціна на транзит для Росії залишилася на тому ж рівні. Окрім того – неймовірні штрафні санкції.

І то ще не все. Базова ціна, за якою розраховується формула на газ для України, була прийнята – 420 доларів за 1тис кубометрів. Звідки взялась ця цифра, коли на момент підписання угоди відповідна ціна для Європи становила 300 доларів? Чому для України 420?

Усе говорить про те, що свідомо здавались українські національні інтереси в обмін на підтримку Росією кандидатури Юлії Тимошенко на президентських виборах в Україні 2010 року. Це можна трактувати як хабар міждержавного рівня, бо інших аргументів і підстав для підписання такої угоди я не бачу.

Юлія Тимошенко розуміла, на що вона йде і що отримає на виході. Але, на мою думку, вона програє. Бо у цьому випадку і національні інтереси зраджено, і енергетична безпека України опинилася під загрозою.

Можу сміливо стверджувати: вибір між Тимошенко і Януковичем як нібито найрейтинговішими кандидатами – це вибір без вибору. Вони обоє у світоглядній політиці щодо України є однаковими, як брат із сестрою. Мають схожі орієнтири – це Росія й азійський розвиток держави, бачення України у ролі васала Росії. Тому ні Янукович, ні Тимошенко президентства не здобудуть. На виборах 2010 року переможе Віктор Ющенко, і то буде справжня перемога України.

Звертаючись до громадян України напередодні Різдвяних свят, хочу привітати з наступаючим Різдвом Христовим і Новим 2010 роком. Головне, щоб Господь допоміг пробудитися у серці кожного українця глибинному патріотизмові, що спрацює на благо родини, народу, держави. І якщо це станеться, то Україна отримає на цих виборах українського Президента, а відтак і українського Прем'єра і українську Верховну Раду, чого ми не мали всі 18 років незалежності. Тільки тоді стане можливою і моральна, і духовна, й економічна злагода в державі.

Розмову вела
Ольга ДУБОВИК

ЖИТИ У ВІЛЬНІЙ І НЕЗАЛЕЖНІЙ ДЕРЖАВІ

Промова Президента України Віктора ЮЩЕНКА на Форумі українських націоналістів

Сьогодні ми маємо 18-ліття. Очевидно, багато не зроблено. Але, хоч що б говорили, потрібно тішитися з того, що підіймається Українська держава.

День за днем йде перемога української справи. І тому сьогодні, коли ми говоримо про вибори 2010 року, я глибоко переконаний, що про персони тут не йдеться. Тут змагаються дві ідеї. Одна, яка говорить українській долі – так! Друга, яка традиційно цьому заважала, яка 1917 року тягнула нас назад, в кабалу, в колонію, в імперію. Носії другої ідеї різняться між собою лише тим, якими методами вони цього досягатимуть. Очевидно, що про військово-мілітарну окупацію не йдеться. Надворі XXI століття. Але сьогодні держави гинуть по-іншому. В них спочатку забирають слово, потім культуру, потім історію, а вже потім виникає запитання: хто ви, як вас ідентифікувати? Відповідь одна: ви – перекотиполе! Ви не нація!

Я інколи запитую слухачів, перед якими виступаю: який сенс у тому, що усього 400 тисяч мальтійців, а себе називають нацією (це одна з найменших націй у світі)? При тому, що є десятки мільйонів людей, які називають себе населенням. А різниця між ними проста. Нація – це спільнота, а населення – це арифметична купа людей, які нічим один одному не зобов'язані. І тому я стверджую, що не створивши оту спільноту, ніколи не беріться за економічні чи соціальні завдання. Це вам не вдасться. Себто не витрачайте час на іншу постановку питань, допоки ви до кінця не вирішили питання створення нації.

Їдучи на сьогоднішній Форум, я почитав політичну рекламу. Один пише: піднімемо економіку – піднімемо країну. Гадаю, що йому принаймні необхідно сходити у другий клас, щоб зрозуміти, що економіка – то є дуже проста справа. Але якщо немає того, що ми називаємо національною консолідацією, і ставити питання про економічний прорив, як дехто це робив на попередніх виборах, то ми знаємо, чим він закінчився – українським наривом. І дай Боже, в найближчі три роки те, що зробила Тимошенко, повернути назад. Моя ж політика, з першого дня мого приходу в неї, складається з трьох базових речей. Перша і найголовніша – процес національного відродження. Друга – демократія, без якої не виграємо змагання за свою націю. Демократія – це єдиний спосіб існування Української суверенної держави. Третя – європейська інтеграція, себто повернення України додому, в Європу. Оце три кити, на яких стоїть моя політика.

Хотів би кожну з цих тез окремо пояснити. Процес національного відродження. Наш великий митрополит Іван Огієнко казав, що якщо ви берете шкалу національних вартостей, то на першому місці стоїть мова. Якщо ви хочете знати, якої нації стоїть перед вами людина, запитайте її, яка твоя мова? І тому, коли ми говоримо, що просто дивом є те, що ми за ці 350 років не згубили свою мову, ми запитуємо себе: якого українського поета тоді видавали повністю? Відповідь одна – жодного. Інколи диво бере, що ми сьогодні ще спілкуємось своєю рідною мовою. Коли я перебуваю, наприклад, в Одесі, де на кожному стовпі гасло Януковича "дві мови – одна держава", мені хочеться його запитати: хіба не достатньо першого класу, щоб зрозуміти, що це не так? Про двомовність ставлять питання ті представники еліти, хто в себе вдома, на кухні, розмовляє російською. Я запитую, а якою мовою вдома говорить польська еліта? Теж російською? Тож давайте уявим собі. Дві мови, чотири церкви, ще більше національних історій. Як на такому невігластві ставити за мету мати незалежну державу, відродити націю? Українську націю відродимо лише на базі української мови! Тому ми говоримо про її статус – вона повинна бути одна як державна мова! На цій концепції розбудована моя мовна політика.

Ще декілька слів про історію. Чому нам потрібен Батурин, Чигирин, Крути? Чому нам потрібна історія визвольних змагань? Чому для нас так важливо відродити святі для нас імена? Чи ми говоримо про Гетьмана Мазепу, який не є зрадником, а є героєм своєї нації. Чи ми говоримо про Скоропадського, Петлюру, Шухевича, Бандеру. Взагалі, що таке наша історія? Це сторінки боротьби за незалежність. Другої історії для нас більше немає. І важливо на нашу історію дивитися власними очима.

Наведу приклад поляків. Після змови червоних з коричневими 1939 року почалася Друга світова війна. У Польщі утворились дві армії, які поборювали одна одну. Спочатку Армія Крайова, а потім Армія Людова. Після війни Польща живе під червоним режимом понад 40 років. Потім перемагає демократія, Польща отримує незалежність. Що робить польська нація? (Підкреслюю – нація.) Вона звертається до вояків обох армій: ви наші герої, бо ви змагались за Польщу. Ви дуже потрібні сьогодні Польщі. Подайте один одному руку. І вони подають. "Поляк єден!" – говорять усі ветерани Другої світової війни. І дійсно, поляків не вдалось роздерти ні війною, ні мовою, ні церквою. У них немає політичного сходу чи заходу. Бо поляк – єден! Це моя відповідь тим, хто каже, що хотілося б зарплату та пенсію таку, як у Польщі. Але забувають, що перед цим потрібно зробить ту роботу, яку зробили поляки, котрі стали єдиними.

Переходимо до нашої історії. 18-й рік існує незалежна Україна. Всі гасла, які були у нас під час війни, відбулись. Я звертаюсь до наших ветеранів, вояків повстанських рухів та червоної армії: ви наші герої, подайте один одному руки. В цьому контексті моє рішення про присвоєння Головному командиру УПА Роману Шухевичу звання Героя України було зрозумілим. Українці повинні дивитись на свою історію власними очима. Чи здатна визнати повстанців нинішня Верховна Рада? Ні,бо більшість там за Тимошенко та Януковича, які є двома чоботами пари.

Ми виграли вибори Президента, але програли вибори до ВР, а відтак, не маємо українського уряду. Тому, панове, очевидно, що нам потрібно січень виграти. Нам потрібна перемога українських цінностей. Потім нам потрібно виграти наступні вибори до Верховної Ради. І наостанок: нам потрібно виграти вибори до місцевих рад. І тоді ми будемо мати український уряд як в Києві, так і в моїй Хоружівці.

Який уряд ми сьогодні маємо? Недофінансовано пам'ятник Голодомору. Недофінансовано музей Тарасу Шевченку у Каневі. Шість років українець не має змоги потрапити у цей музей. Оце український уряд? Це при тому, що чотири роки тому ми мали бюджет 80 млрд. грн., а в цьому році – 300 млрд. Профінансувати головний музей країни – це є проблема фінансів? Це є проблема неукраїнської душі Тимошенко. Усього 1,5 млн. грн. на українську мову в цьому році! Реклама Тимошенко у будь-якій області обходиться в рази більше! Лише на Полтавщині місцевою владою українська книга профінансована більше, ніж урядова програма на всю Україну. Замість цього Тимошенко одягає вишиванку та один раз на рік їде у Галичину, де з галицьким акцентом мовить: "любі мої".

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Коли ми говоримо про музей "Мистецький Арсенал", яким мені докоряють, я неодноразово пояснював усім, що незалежно від того, яку оцінку мені будуть давати, я буду продовжувати ним займатись. Тому що мені соромно, коли у великого європейського народу головний музей складається усього з 5000 кв.м та перебуває у приміщенні, яке збудував ще Ханенко. Це ілюструє нас сьогодні. "Ермітаж" має 50000 кв.м, "Лувр" має 53000 кв.м, а "Мистецький Арсенал" – 57000 кв.м! Коли ми завершимо зведення "Мистецького Арсеналу", я переконаний, що кожен, хто буде з нього виходити, стане патріотом України. В цьому контексті мене дивує позиція людей, які говорять: давайте краще поговоримо про ковбасу, а ви говорите про культуру або свободу слова. А я таким людям відповідаю, що я ніколи ще не зустрічав щасливого раба. І тому бути вільним – це одна зі знакових прикмет людини XXI століття. Я кажу, що свобода слова приносить правду, істину. Свобода слова – це предтеча свободи вибору.

А коли прийде в Україну будь-який авторитарний лідер, чи то Янукович, чи то Тимошенко, він почне капітуляцію України зі свободи слова. Чи то буде здана наша газотранспортна система, яка є набільшою в Європі. Те, що Тимошенко називає великою перемогою, маючи на увазі газові контракти, то я говорю, що це вже є капітуляція. Ціна газу для України стала найвищою в Європі (420 доларів за 1000 кубів), а транзитна ставка російського газу у Європу є найнижчою (1.7 доларів за 1000 кубів на 100 км). Цього року НАК "Нафтогаз України" від такої капітуляції недоотримав близько 40 млрд. грн., тоді як Тимошенко затвердила збитковий

бюджет НАК у сумі 32 млрд. грн. За підписаними Тимошенко контрактами штрафу за невибраний газ нам нарахували на суму 8 млрд. доларів. Це вдвічі більше, аніж ми за рік заплатили за газ спожитий! У Сорочинцях би сказали: кінчай, батьку, торгувати, бо здачі нічим давати! Якщо так буде продовжуватись надалі, то це не лише економічна, а й політична капітуляція. Давайте поглянемо на той бюджет, яким сьогодні керує Тимошенко. 50% витрат за її бюджетом не мають джерел фінансування. І що вона робить? Їде в позичку. За 11 місяців поточного року борги зросли з 80 млрд. грн. до 285 млрд. А це означає, що кожен з українців збіднів більше ніж утричі. Кожна українська родина тепер винна близько 18 тис. грн. Оце чим політик відрізняється від державника. Політик думає, де він буде в січні. Державник же – де він буде через п'ять років. Для того, щоб обслужити кредити, які взяла Тимошенко, в наступному році потрібно виплатити 22 млрд. гривень лише по відсоткам! А вона брала кредити під 32% річних! Для порівняння скажу, що міністерство оборони у цьому році має лише 8 млрд. грн.

І останнє. Коли ми говоримо про безпекову політику, я стверджую, що дуже важливо привести країну до членства в ЄС та НАТО. Бо дуже часто ми програвали незалежність по факту зовнішньої агресії. Як тільки наші сусіди поляки та чехи стали демократичними та незалежними, вони одразу обрали загальноєвропейську безпеку. В НАТО немає армії, літаків, кораблів, солдатів. НАТО – це політичний клуб, де збираються близько 30 лідерів заможних демократичних держав, які кажуть: в нас один принцип – один за всіх і всі за одного. Загроза твоїй територіальній цілісності – це є загроза для усіх. Тому політичний принцип, побудований на таких засадах, є набагато ефективнішим, ніж самодостатність кожної країни через своє військо і оборонну політику. І тому Британія, яка має найпотужніший ядерний арсенал у Європі, є членом НАТО. Тому всі чудово розуміють, що протистояти сьогодні загрозі твоїй територіальній цілісності найбільш ефективно можна гуртом і політичними методами. І тому наша відповідь на безпеку є там, де вже є і поляки, і чехи, і словаки, і литовці з естонцями, і болгари, і румуни. Поняття НАТО є тотожним поняттю незалежна Україна. В контексті цього перед кожною аудиторією я говорю, що нам потрібно скоренько йти додому – в Європу, де ми завжди були і де наше місце.

Слава Україні!

Микола ПЛАВ'ЮК:
ТІЛЬКИ ОБ'ЄДНАНИМИ СИЛАМИ – МАЄМО ШАНС ПЕРЕМОГТИ!

Хто винуватий і що робити? На ці два особливо актуальні під час виборів питання відповідає Голова Організації Українських Націоналістів, останній Президент України в екзилі Микола ПЛАВ'ЮК.

– Миколо Васильовичу, існує чималий відсоток людей, котрі не визначилися, за кого голосувати. Тому варто хоч побіжно проаналізувати, хто є хто насправді серед помітних кандидатів на президентське крісло...

– Усіх кандидатів я розглядаю з позицій інтересів Української Держави і Нації та того, наскільки їхня дотеперішня діяльність відповідає ідеологічно-світоглядовим та програмовим засадам ОУН. Водночас я намагався зрозуміти, як сприймають кандидатів світові політичні центри, бо це є досить вагомим чинником у міждержавних відносинах.

Віктора Андрійовича Ющенка в Україні, та й у світі загалом, сприймають як символ тих ідей, що звучали на відомому Майдані 2004 року. Зокрема, як в Україні, так і в західних країнах, Росії, колишніх республіках СРСР та, фактично, в цілому світі, визнають його відданість ідеям демократичного суспільства, політичному курсу інтеграції Української держави в євроатлантичні структури, відкритому спілкуванню з іншими державами на основі партнерських взаємовідносин, що ґрунтуються на пріоритеті національних інтересів, а це – посилена українізація з опертям на історичне минуле та національно-культурні цінності, притаманні Українській Нації, при цьому мають шануватися права національних меншин в Українській державі. Він бачить Українську державу регіональним лідером країн т.зв. блоку ГУАМ та партнером країн "нової Європи", себто членів ЄС.

В економічних справах вважають його лібералом, прихильником справді вільної ринкової системи, що діє в рамках СОТ.

Завдяки активним і послідовним діям, спрямованим на культурно-національне та релігійне відродження в Україні, об'єктивному аналізу подій Другої світової війни, пошануванню діячів визвольної боротьби українського народу, включно з УВО, ОУН, Карпатською Січчю, УПА, правозахисницькими і дисидентськими формаціями у світі, зокрема і в Росії, його вважають націоналістом, хоча він сам ніколи націоналістом себе не називає.

Саме Ющенкова найбільша заслуга в тому, що наймасштабніший злочин проти українського народу XX століття – ГОЛОДОМОР – став відомим у світі, визнаний багатьма країнами світу геноцидом.

Юлія Тимошенко, як колишній партнер, завжди виступала чи то в уряді, чи в опозиції, як лідер партії "Батьківщина".

Як партія, так і її лідер ніколи не означували чітко своєї ідеологічно-світоглядової позиції. Був час, коли вони наголошували на принципах національного солідаризму, але були й намагання "Батьківщини" стати членом соціалістичного інтернаціоналу, разом з тим та партія асоціює себе з європейським блоком "народних партій", себто центристських сил.

Це не випадкова безпринципність, а дуже свідома і прагматична політика, спрямована на осягнення основної мети – "ВЛАДА за всяку ціну". Під сучасну пору – це означає стати президентом України. Ю.Тимошенко висловлювала бажання впровадити в Україні посаду канцлера, як це є у німецькій системі, водночас, навіть за допомоги Партії регіонів, провести такі зміни до Конституції, які б обмежили владу Президента фактично до репрезентативної, без серйозного впливу на державне життя.

За час своєї діяльности як Прем'єр-Міністра України вона не виявила зацікавлення і підтримки діям, ініційованим Президентом на відтинку внутрішньої політики, хоч у передвиборній кампанії такі обіцянки були.

Натомість її активне зацікавлення т.зв. соціальними питаннями виразно вказує на її популізм і демагогію, спрямовані на короткотермінові успіхи, завоювання прихильности виборців, без уваги на те, які наслідки це матиме для економіки держави.

Авторитарний стиль її керівництва, зокрема в економіці, вже приніс Україні колосальні загрози, зокрема у сфері енергетики. Підписані нею довготермінові угоди з Росією в тій ділянці є настільки односторонньо корисними для Росії, що викликають реальну загрозу не лише "Нафтогазу", а й усій економіці України.

Зростання інфляції, спад виробництва повертають економіку України до першої половини 90-х років попереднього століття, до втрати тих позицій, які Україна почала здобувати у світовій економіці.

На відтинку міжнародної політики Ю.Тимошенко веде подвійну гру між Москвою і Брюсселем, залишивши осторонь Вашингтон, що, як наслідок, робить Україну несерйозним гравцем у світовій політиці.

Не виступаючи відкрито проти НАТО чи ЄС, вона практично робить такі кроки, які виразно вказують на її симпатії.

І як верх цинізму – намагання Ю.Тимошенко перебрати на себе ореол Майдану і представити себе головним оборонцем національних інтересів України, ворогами якої вона змальовує не лише В.Януковича, а й В.Ющенка.

Нам добре відома відверта співпраця Януковича з партією Путіна-Медведєва, позиція під час російсько-грузинської війни, роль в усуненні міністрів закордонних справ і оборони України, його лакейська чолобитність перед Московським патріархом Кирилом, натяки, що Російський Чорноморський Флот може залишитись у Криму після 2017 року, та "любов" до НАТО, ЄС і нетерпляче очікування, коли Україні дозволять влитися в "єдиний простір" (якщо йтиметься про економіку – то молодшим братом, а якщо про державну структуру – то, може, ще одним суб'єктом Російської Федерації).

В.Янукович не приховує, що вважає себе найбільш проросійським кандидатом у президентських виборах. Та водночас, для виборців у західних областях, – інші гасла й обіцянки. Ми не повинні дурити себе... Не варто забувати тих небезпек, які економічна політика тої партії і її ставленика В.Януковича вже принесла Україні і які небезпеки несе в майбутньому.

Партія регіонів і В.Янукович зайняли інший полюс соціального життя України, ніж Ю.Тимошенко. На противагу її соціалістичному популізму, В.Янукович репрезентує давно віджилі у світі залишки дикого капіталізму, де зиски є самоціллю, і власники капіталу майже не відчувають своїх зобов'язань щодо держави і суспільства.

– Отже, яка перспектива Української держави і Української нації, якщо Янукович стане президентом України? І як можна пояснити, що таке явище після 18-ти років Незалежності має місце в нашій державі?

– Відповідь треба шукати не лише в Україні. Сценарій сучасного стану і нерайдужних перспектив нинішніх президентських виборів розроблено тими силами імперсько-мислячої Росії, які ніколи не можуть погодитися з фактом незалежности України, що рівнозначне послабленню російської імперії.

Останнім часом поширилася інформація, що відомий пан Медведчук, котрий буцімто відійшов від "об'єднаних соціал-демократів", став консультантом і посередником між БЮТ і ПР, опрацьовуючи новий проект конституції і політичного договору, що на десяток років мав забезпечити в Україні двопартійну систему, оперту на розподіл влади між тими двома партіями.

І хоча той план ще не зреалізовано, він залишається актуальним і може бути реалізованим після президентських та імовірно – в приспішені терміни, парламентських виборів.

Чи за таких обставин можна ставити запитання: за кого членство ОУН буде голосувати? Думаю, відповідь – самозрозуміла. Ми голосуватимемо за В.А.Ющенка, доводячи цим, що він уже провів заходи на внутрішньому відтинку, на постання Української держави як національної держави української нації, а його міжнародна політика має на меті утворення україни як демократичної держави, що повинна зайняти належне їй місце у спільноті європейських країн, зберігаючи свою національну ідентичність та забезпечуючи гідне життя всім її громадянам!

Досвід минулих поразок вкотре повинен нагадувати елементарну істину: роз'єднано прямуємо вкотре до невдачі. Лише об'єднаними силами маємо шанс перемогти!

Підготувала Ольга ЮСЕНКО

ЗАЯВА
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО БРАТСТВА ОУН-УПА

Михайло ЗЕЛЕНЧУК

Від імені Всеукраїнського Братства ОУН-УПА та від усіх учасників національно-визвольної боротьби. До українського народу. До політичних партій, громадських організацій та безпосередньо до кандидатів на посаду Президента України, які керуються українськими національними пріоритетами та є патріотами Української держави.

Україна вступила в передвиборний стан. Обстановка склалась така, що в залежності від того, кого оберемо Президентом, насувається небезпека втрати частково або у повній мірі свого суверенітету та незалежності. Щоб цього не сталося, ми, учасники тяжкої-претяжкої боротьби за незалежність України 40–50-х років XX століття, звертаємось до тебе, український народе, до своїх синів та дочок, до своїх онуків. Не вірте у солодкі обіцянки! Добре пригляньтесь, хто є справжній патріот, а хто лжепатріот. Не дайте вдягнути на себе нове ярмо! Згадайте, скільки мук було вимучено, жертв було віддано та крови довелось пролити за нашу незалежність. Єдиним виходом із цього стану є необхідність кандидатам у Президенти, яких ми вважаємо патріотами України, вступити в переговори з метою об'єднання навколо чинного Президента Ющенка та підтримки його на другу каденцію. Це забезпечить збереження нашої незалежності та вступ у європейські структури. Це забезпечить наше майбуття. Пам'ятайте про це! Іншого сьогодні нам не дано.

Окремо звертаємось до лідера ВО "Свобода" Олега Тягнибока, який відверто називає себе націоналістом та у своїх виступах уміло опирається на славу та героїзм УПА. Однак всі його знають як такого, що ні з ким не хоче об'єднуватись для перемоги, а йде самотужки. Для парламентських виборів – це не велика втрата. Але для президентських – велика. І тепер порівнювати, що УПА нікого не питала про свої шанси не дуже пасує. Бо УПА сама собі творила шанси, тоді як кожен з теперішніх кандидатів у Президенти цього не в силах зробити. Нас дивує таке порівняння. Адже це різні історичні обставини. УПА боролась не за Президента, а за незалежність України. Тепер незалежність маємо, але потрібно боротись за її збереження від потужного сусіда, який час від часу посягає на неї.

Ми бачимо єдиний вихід – ще не пізно об'єднатись у потужну силу правиці, виробити спільну програму і дати можливість перемоги на другу каденцію діючому Президенту Віктору Ющенку. Бо лише він здатен сьогодні чинити агресорам штибу Медведєва та Путіна гідний опір та гарантувати нам незалежність.

Всеукраїнське Братство ОУН-УПА закликає кандидата Олега Тягнибока зняти з себе тавро "технічний" та приступити з іншими кандидатами, які приймуть нашу концепцію, до опрацювання спільної з Ющенком програми. У разі, якщо це станеться, Братство ОУН-УПА зі всім своїм членством в усіх областях України буде сприяти розбудові ВО "Свобода", щоб на парламентських виборах пройти необхідний рубіж.

Всеукраїнське Братство ОУН-УПА не оминає своєю увагою також видатного політика, лідера УНП Юрія Костенка, бо пам'ятаємо, як він зумів зібрати мільйон підписів за визнання ОУН-УПА та заніс їх у Верховну Раду. Однак цього замало, щоб це була підстава змагатися за президентське крісло, не наносячи відчутної шкоди Вікторові Ющенку. Тому ми звертаємось до Юрія Костенка зрозуміти історичну необхідність та активно включитись у вироблення спільної програми, використовуючи свої цікаві напрацювання.

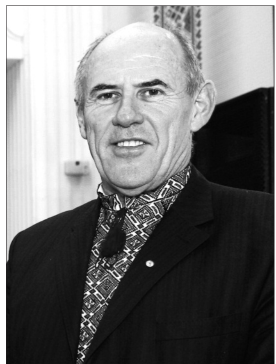
Рідні українці! Шановні кандидати, які тут не названі! На історичних терезах знову доля нашої незалежності. Згадаймо усі разом воєнний 1944 рік. Україна у вогняному вирі сутички Гітлера і Сталіна, а всередині героїчно борються ОУН та УПА за свою незалежність. Але щоб надати цій боротьбі всеукраїнського характеру, щоб зародити перші паростки демократії, Провід ОУН та найвище командування УПА поступаються своїми амбіціями супроти своїх опонентів і створюють УГВР, а президентом її обирають не члена ОУН, а патріота України з Полтавщини Кирила Осьмака, який гідно проніс це звання та загинув на бойовому посту. Ми звертаємось до усіх, кому дорога Україна – повторімо цей величний чин наших попередників в ім'я української нації, в ім'я майбутнього Української Самостійної Соборної Держави! Обєднаймось!

Слава Україні! Героям слава!

Михайло ЗЕЛЕНЧУК,
Голова Всеукраїнського
Братства ОУН-УПА

Інтерв'ю Голови Проводу ОУН (б) друга Стефана РОМАНІВА

– Друже Стефане, поясніть, чому саме Ющенко?

– Перед тим, як визначатись у цьому питанні, ми пройшли через певний процес, який надав нам розуміння необхідних прикмет майбутнього Президента України. У тих прикметах ми шукали українського патріота, державника, людину відповідальну, християнина. Провід ОУН(б) вважає, що Віктор Ющенко має зазначені прикмети, а також вартості та цінності, які ми сприймаємо. Ми бачимо, що за останні п'five років, хоч були й помилки, проте ці цінності і вартості, на яких Ющенко будує державу, є найважливішими. Відтак, маємо дати Ющенку нагоду завершити те, що він почав. Це не тільки відбудова Української держави, а й шлях її у Європу та НАТО. Україна повинна сьогодні знайти відповідне місце серед могутніх держав світу. Саме Ющенко сьогодні серед усіх має найвищу кваліфікацію і бажання це робити.

– Як Ви ставитесь до інших кандидатів з правиці, які йдуть на вибори самостійно? Чи варто розпорошувати сили?

– Від того часу, коли я став Головою Проводу ОУН(б), ми чітко висловлюємо нашу позицію щодо цього питання. Ми провели чимало "круглих столів" і вважаємо, що розпорошувати немає що. Сьогодні фактично є три кандидати, які здатні перемогти – Ющенко, Янукович і Тимошенко. Ми розуміємо, що усі інші є технічними. Вони можуть з цим не погоджуватись, але ми їх так оцінюємо. Ті з них, які належать до правиці та є націоналістичного покрою, є вартісними та потрібними. Разом з тим нам здається, якщо б вони вирішили відступити, це був би безперечно великий позитив для добра справи, який би ми належно оцінили. Таким вчинком вони показали б себе державниками. І на наступних виборах (чи то до ВР, чи до місцевих органів влади) ми би розглянули питання про їх підтримку. Чимало сил ми вкладаємо в переконання тих середовищ вчинити саме так.

– У разі перемоги Ющенка, чи зможе ОУН(б) запропонувати Президенту свій кадровий потенціал для практичної роботи?

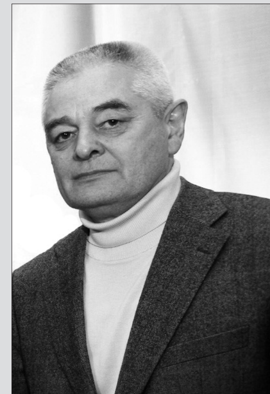
– Я думаю, що при постанові цього питання справа не є лише в ОУН(б). Президент має розуміти, що про його підтримку оголосив увесь націоналістичний блок. Ми усі спільно підписали заяву. І відповідні кадрові розмови з Президентом має вести блок. Безперечно, що ми кадри маємо. Крім практичної роботи у владі, ми ще можемо надавати Президенту певні поради.

– Як ставитесь до подальшої тіснішої консолідації українських націоналістів?

– На Форумі, під час прес-конференції, я закликав стати разом і об'єднуватись навколо великої ідеї. І хочу тут підкреслити, що це не є справа об'єднання в якусь одну структуру. Давайте розуміти, що на часі сьогодні є дуже важлива подія. Ми усі віримо в Бога та Україну, маючи певні постулати, які повинні бути не лише в слові, а й у ділі. Хочу повідомити, що ОУН(б) готує стратегічний план розвитку України на 10 років. Ми готуємо різні програми, а саме: економічного націоналізму, освітні та наукові. Ми дивимось значно далі, аніж вибори 17 січня. І тому консолідація націоналістів є необхідною. Більшість справжніх націоналістів, які є державниками, це вже зрозуміли. Для прикладу, ми з серпня цього року робимо "круглі столи", на які приходять різні люди. За тими столами відбувається діалог, розмова. В суботу, під час Форуму, Президент Ющенко відзначив, що відрізняє політика від державника. Політик хоче виграти вибори, державник – збудувати державу. На мій погляд, сьогодні нашому суспільству необхідно довести, що націоналізм не є щось страшне та погане. Це передусім любов до свого народу та дія на користь нації. На завершення хотів би привести як приклад вислів Євгена Коновальця, який стверджував, що людина може бути або жертвою історії, або її творцем. Хотілося б, щоб усі націоналісти були саме творцями новітньої української історії.

Розмову вів
Володимир МАНЬКО

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ – ЦЕ ІСПИТ НА ЗРІЛІСТЬ УКРАЇНЦІВ

М.ЯНЧУК

Президентські вибори 17 січня 2010 року – це надзвичайно важлива подія для України, яку можна прирівняти до референдуму 1 грудня 1991 року. Бо визначаються наше майбутнє та шлях, яким буде йти Українська держава впродовж наступних п'яти років. Чи буде вона в спільноті європейських держав, чи буде демократичною, з розвиненою ринковою економікою, високим добробутом громадян, соціальною справедливістю, гарантованою свободою, чи повернеться назад, у евроазійський простір, де ми були колонією впродовж минулих століть.

Я переконаний, що європейська перспектива України сьогодні пов'язана з єдиним кандидатом на пост Президента – Віктором Ющенком. Чинний Президент своїми діями вже довів, що він людина патріотична, високоморальна, професійна.

У програмі жодного із кандидатів у Президенти, окрім Віктора Ющенка, не піднімається питання націєтворення, державного будівництва, євроінтеграції. Решта кандидатів забувають про те, що без відродження і консолідації української нації неможливо побудувати сильну державу. Вони продовжують ділити Україну. Адже саме відродження української історії (як її трагічних, так і героїчних сторінок), мови, культури, духовності, свободи слова є запорукою побудови модерної європейської держави. І над цим впродовж усієї своєї каденції Президента працює Віктор Ющенко.

Мусимо пам'ятати, що всі трагічні сторінки нашої історії пов'язані з відсутністю єдности між українцями. Саме тому українські патріотичні сили, усвідомлюючи велику відповідальність перед своєю нацією та державою, об'єднались і провели Форум українських націоналістів на підтримку кандидата в Президенти Віктора Ющенка. Бо ми розуміємо, що тільки з Віктором Ющенком та спільними зусиллями українців зможемо досягти бажаного результату.

Микола ЯНЧУК,
член Головного Проводу КУН,
депутат Хмельницької
обласної ради

Заступник Голови КУН Микола ПШЕВЛОЦЬКИЙ:

ГАЛИЧИНА ЗА ЧИННОГО ПРЕЗИДЕНТА

– Пане Миколо, нещодавно у ЗМІ Ви наголосили, що майбутню президентську посаду збереже за собою Віктор Ющенко. Звідки такі переконання, адже у вирі політичних технологій та соцрейтингів електоральні настрої є мінливими?

– Справді, електоральні настрої мають нестабільний характер. Адже політичні технології, які проводяться іншими кандидатами у різний спосіб, знаходять, на жаль, своє відображення у свідомості та виборі людини. Але Західна Україна завжди була особливою. Навіть пересічний галичанин помітить у рейтингах певну фальш. Високі рейтинги Тимошенко та Януковича штучно накручені. Близько двох місяців я мандрую з агітаційною програмою Ющенка, тому наголошую, що вибір Заходу – саме цей кандидат. Ми щоденно зустрічаємося з сотнями виборців. Я спілкувався з різними категоріями населення, тому маю сміливість робити такі висновки. Галичани завжди відзначалися твердою вдачею. І їх вже не здивуєш ні білими тигриками, ні іншими спекуляціями.

– Ви довірена особа Ющенка. На чому базується Ваша довіра до нього, а його – до Вас?

– З етичних міркувань відповім на першу частину запитання. Наш Президент Віктор Ющенко – єдиний із кандидатів проводить послідовну цілісну політику державотворення, відродження нашої історії. А це дуже не подобається тим, хто формує політику в сучасній Росії.

– Націоналісти підтримали Віктора Ющенка…

– І не лише націоналісти, а і Конгрес української інтелігенції, більшість націонал-демократів, які вболівають за державу.

Політична позиція Ющенка не потребує особливої агітації, адже це політика боротьби за своє – рідне, національне, українське. Думаю, що не тільки громадяни Заходу розуміють, що із втратою Президента Ющенка ми втратимо Україну, а отже і свободу в цілому.

– Що, на Вашу думку, буде визначальним у виборчій кампанії-2010?

– Усвідомлення вирішального моменту для держави. Голосуючи за Ющенка, ми голосуємо за державу Україна. Путінська Росія поставила на кін усе. Тому, власне, виборцю-українцю треба усвідомити: що не вигідно північному сусідові, – є нашим єдино правильним вибором. Маємо голосувати за українця. І вирішальним полігоном буде Галичина. Саме сюди запустили велику кількість технічних кандидатів, які покликані розшматувати електорат. Над цим працюють іноземні технології, відчувається їхній сценарій. Але я вірю, що галичани вчинять правильно. Віктор Ющенко – наш Президент, наш національний вибір!

Розмову вела Наталя УЛИНЕЦЬ

Заступник Голови КУН Володимир БОРЕЙЧУК:

Я ВПЕВНЕНИЙ У ПЕРЕМОЗІ ВІКТОРА ЮЩЕНКА

– Пане Володимире, 19 грудня у Києві відбувся Форум українських націоналістів на підтримку кандидата в Президенти Віктора Ющенка. Хто був ініціатором цього форуму?

– Ініціатором форуму був голова Конгресу Українських Націоналістів Олексій Івченко, якого підтримали керівники дійсно українських патріотичних організацій. Відчуваючи загрозу перемоги на президентських виборах представників політичних сил, які орієнтуються на Москву, українські патріоти висловили свою тверду підтримку кандидату в Президенти Віктору Ющенку, який, перебуваючи на посту Президента України, вже зарекомендував себе великим державником. Впевнений, що об'єднання таких поважних патріотичних організацій, як ОУН, ОУН(б), КУН, Всеукраїнське Братство ОУН-УПА, УНА Юрія Шухевича, Товариство політв'язнів і репресованих та інших учасників форуму навколо кандидатури Віктора Ющенка, допоможе численним виборцям зробити правильний вибір.

– Делегати Форуму прийняли заяву, в якій закликали кандидатів у Президенти Олега Тягнибока, Юрія Костенка і Арсенія Яценюка зняти свої кандидатури і підтримати Віктора Ющенка. Чому форум звернувся саме до них?

– Усім зрозуміло, що саме ці кандидати розраховують на голоси патріотичних виборців. Але вони не мають жодних шансів перемогти у цій виборчій кампанії. А займатися власним піаром, забираючи голоси у Віктора Ющенка, в час, коли Москва докладає величезних зусиль, аби повернути Україну в Російську імперію і робить усе можливе, щоб не допустити перемоги саме Віктора Ющенка, є неприпустимим. Виникає закономірне запитання: на чий млин ллють воду ці панове? Адже дехто з них навіть декларує свою партію як "єдину силу українців".

– Ви, звісно, говорите про Олега Тягнибока?

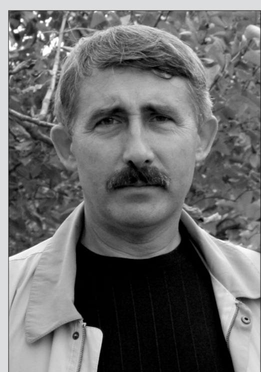
– Саме так. Олег Тягнибок, який позиціонує себе як український націоналіст, мав би прислухатися до голосу таких поважних організацій, як ОУН, ОУН(б), Братство ОУН-УПА, Товариство політв'язнів і репресованих та інших. У цей складний для нашої держави час, коли в черговий раз визначається її доля, дії лідера ВО "Свобода", котрий послідовно виступає проти Ющенка, демонстративно не помічаючи його рішучих кроків у розбудові й становленні Української держави, можуть сприйматися лише як замовні й провокативні.

– Як, на Вашу думку, пройде президентська виборча кампанія?

– Я впевнений у перемозі Віктора Ющенка. Бо завжди добро перемагає зло, а правда брехню. І українці – мудрі люди, вони чітко відділять зерно від полови і найближчим часом побачать, чиї вуха стирчать за окремими політиками.

Розмову вела Валентина ЯНЧУК

Михайло СИДОРЖЕВСЬКИЙ

КОЛИ СПАДЕ ПОЛУДА З ОЧЕЙ…

Таке відчуття, що українська економіка після урядування теперішньої прем'єрші нагадуватиме велике і сумне пожарисько. Або ж – територію, котрою пройшлися татарські орди, спалюючи на своєму шляху все, що не змогли забрати. Казна – порожня, борги зашкалюють усі найгірші "рекорди", а спантеличений "електорат", роззявивши рота, не може второпати, як же так сталося, що "наша Юля" насправді виявилася такою собі розмальованою мильною бульбашкою.

Якими грішми уряд розраховується з "Газпромом" за газ, угоду з яким прем'єр назвала "унікальною"? (Угода й справді унікальна, але не для нас, а для "Газпрому" і Кремля. Отож Тимошенко тут таки має рацію). Невже заробленими "Нафтогазом" чи українською економікою? Звісно ж ні. На банківські рахунки "Газпрому" справно лягають гроші, які уряд позичав у МВФ. Чи не абсурд?

І що робити урядові тепер, коли МВФ загальмував проплату чергової позички? Кричати гвалт?..

Як стверджують економісти, фактично все, що виплачувала Україна за своїми зобов'язаннями впродовж останніх місяців, – це кредитні або надруковані гроші. Тобто, замість уряду "працював" МВФ.

За 11 місяців "Нафтогаз" спромігся оплатити власними коштами лише 35% своїх газових рахунків. Усе решта – банківські кредити, товарний кредит "Газпрому" і бюджетна підтримка.

А хто ж буде віддавати борги? Невже ВОНА – особа, керування якої призвело фактично до колапсу державного організму і накопичення нечуваних за 18 років незалежности боргів?

Та ні, звичайно. Віддавати борги будемо ми – виборці, в тому числі й ті, хто своїми голосами привів її до влади. На щастя, дурман у головах багатьох засліплених і одурених уже вивітрився, хоча й досі частина наших громадян поводяться ніби загіпнотизовані кролики, сприймаючи нескінченні популістські обіцянки за якісь "одкровення".

Та проснiться ж! Скиньте полуду з очей! Невже досі не зрозуміли, з ким маємо справу?

Спробуйте усвідомити, в яку боргову яму, в який гнітючий зашморг втягнуто країну! За розрахунками Національного банку України, 2010 року валове повернення валюти за зобов'язаннями державного і корпоративного секторів становитиме 23–25 мільярдів доларів!

Звідки взяти гроші, щоб віддати такі колосальні борги? Що, будемо жебрати світом у пошукові нових позичок? Або ж – друкувати "фантики", плодячи інфляцію? Чи хтось наївно сподівається на те, що стагнуюча економіка явить світу обіцяний "український прорив"?

Оскільки уряд, починаючи ще з весни нинішнього року, засекретив інформацію статистичних відомств про дійсний стан справ у нашому господарстві, доводиться користуватися інформацією з позаурядових джерел.

А ця інформація вражає.

Ось лише деякі цифри.

Недовиконання бюджету за 2009 рік становить близько 48% і прогнозований дефіцит бюджету – понад 60 мільярдів гривень!

Реальний дефіцит держбюджету 2009 року може перевищити 100 мільярдів гривень. До кінця року сума боргу, включаючи надані урядом гарантії, буде доведена до 280 млрд. гривень. Бюджетна діра лише за листопад склала 33 млрд. грн. і була скомпенсована за рахунок єдиного джерела – коштів МВФ.

Ось вам "абсолютно унікальні досягнення", як любить казати прем'єр, виступаючи перед "електоратом".

Характерно, що найбільш ураженими, внаслідок урядування Тимошенко, виявилися базові для держави, стратегічні напрямки – енергетична безпека і обороноздатність. У результаті газових домовленостей, підписаних Тимошенко і Путіним, Україна фактично потрапила в кабалу Кремля. Більше того, газовий зашморг затягується. Виявляється, що уряд України веде переговори з урядом Російської Федерації щодо участі у так званій модернізації ГТС. Тобто фактично йдеться про реалізацію заповітної мрії Путіна і компанії – контролю за українською газовою трубою. Тим часом уряд всіляко блокує виконання Брюссельської декларації щодо модернізації української ГТС за участи європейської сторони.

До цього додамо, що урядом Тимошенко блокується вирішення питання щодо аверсного напрямку нафтопроводу Одеса – Броди, який для України також має стратегічно важливе значення. Транспортування російської нафти у реверсному напрямку, з Бродів на Одесу, з точки зору економічної доцільности є абсурдним, однак цілковито влаштовує Москву, позбавляючи Україну можливості стати впливовим гравцем у регіоні і фактично паралізуючи наші можливості як серйозного транзитера нафти –ції стратегічно важливої сировини, значення якої в XXI столітті зростатиме.

Якщо ж говорити про армію, то тут найбільше напрошуються аналогії з 1917–1918 роками, коли угодовська, авантюрна і бездарна політика Грушевського і Винниченка ("роззброїти і розігнати армію, бо, мовляв, не будемо ж ми воювати з трудовим російським народом") призвели до того, що захищати Київ від більшовицьких головорізів вийшли кілька сотень юних патріотів, фактично дітей. Чи не ганьба влади, котра могла допустити таке? І як пояснити дії нинішнього уряду, який, позбавивши армію належного фінансування, фактично провадить політику роззброєння армії? (Символічно, що той український політик, котрий свого часу завдав нищівного, непоправного удару по нашій обороноздатності, санкціонувавши добровільну відмову від ядерного статусу, нині є ревним пропагандистом пані Тимошенко на президентських виборах).

По суті, вся діяльність Тимошенко на прем'єрському посту свідчить про те, що маємо абсурдну ситуацію, коли урядом керує політик, діяльність якого, хоч як це парадоксально звучить, цілковито лягає в канву інтересів іншої держави. Аналогів у сучасності, здається, практично немає, за винятком, можливо, Абхазії і Південної Осетії, хоча там в основі дій кремлівських маріонеток лежать корисливі сепаратистські мотиви.

Чи хтось досі сумнівається в тому, що дії Тимошенко мотивуються лише особливостями її характеру і цілковито "совєцького" штибу мислення, і що в основі цих дій лежить холодний розрахунок?

І чи хтось досі сумнівається у тому, на якого саме кандидата "поставив" Кремль в українській політичній рулетці?

Відверта непрофесійність, економічна малограмотність, популізм і демагогія, державницька неповноцінність, політична неадекватність, моральна порожнеча, національна стерильність – ось візитівка цієї особи, котру брудна піна непевного сьогочасся несподівано винесла на поверхню буття.

Проте – маємо надію, що полуда з очей наших громадян нарешті спаде, і ми навчимося відрізняти добірне зерно правди від тухлої полови дешевої брехні.

НАЦІОНАЛІСТИ КОНСОЛІДУЮТЬ СИЛИ ДОВКОЛА ВІКТОРА ЮЩЕНКА

Репортаж із прес-конференції голів партій та організацій, учасників Форуму українських націоналістів

Після завершення Форуму та за його підсумками відбулася прес-конференція лідерів політичних сил, які підписали Заяву на підтримку кандидата на пост Президента України Віктора Ющенка.

Першим слово взяв Голова Конгресу Українських Націоналістів **Олексій Івченко**: "Вітаю всіх присутніх з проведенням Форуму українських націоналістів. Цей Форум – знакова подія, оскільки, як сказав Президент України Віктор Ющенко, сьогодні лише патріоти врятують Україну".

Голова Проводу ОУН (б) **Стефан Романів** зокрема сказав: "Ми, бандерівці, дійшли до висновку про підтримку Ющенка на посаду Президента на другий термін, бо цінності, які він відстоює, для нас також є ключовими. Ми нещодавно оголосили, яким має бути майбутній Президент України: українець, християнин, державник, відповідальний тощо. Наразі ми вважаємо, що саме Віктор Ющенко найбільше відповідає цим характеристикам. З цього приводу відбулось засідання Проводу, на якому одноголосно прийняли заяву. В ній міститься заклик до об'єднання навколо єдиного кандидата – Віктора Ющенка. Крім того, ми звернулись до кандидатів-патріотів України з проханням відступити задля добра справи".

"Організація Українських Націоналістів у цьому році відзначила своє 80-ліття, – оголосив заступник Голови Проводу ОУН **Микола Яковина**. – Вісімдесят років тому провідники ОУН поставили завдання – здобути Українську державу. Перша половина цього завдання виконана. Проте друга його частина – наповнити Україну українським змістом – не виконана. Тому правильно говорив сьогодні Віктор Ющенко про вибір цінностей. На наш погляд, лише один кандидат у Президенти виправдовує нашу довіру. Віктор Ющенко своєю діяльністю довів, що він – українець. Генеральний його напрямок – правильний, і нація це бачить, про що й засвідчить 17 січня 2010 року".

Далі слово мав **Юрій Шухевич**, син легендарного Головного командира УПА Романа Шухевича, нині Голова УНА: "Шановні друзі й подруги. Нарешті усі українські націоналісти зібралися разом, щоб підтримати українського Президента. УНА вирішила підтримати Ющенка, бо він є уособленням наших устремлінь побудувати українську Україну. Хочу відзначити ще ось що. Знаю, що нинішні організації усіх наших партій вже створюють координаційні ради, вимагаючи тіснішої співпраці. І варто було би, щоб ми, керівники проводів цих організацій, подумали про утворення загальної координаційної ради з прицілом не лише на ці вибори, а й на майбутні вибори до органів місцевого самоврядування, Верховної Ради тощо. Щоб ми мали можливість виступу єдиним фронтом за українську Україну".

Сергій Кот від Фундації ім.О.Ольжича зазначив: "Кожен українець з чистою совістю може підписатися під кожним словом Президента Ющенка. Я хотів би сказати, що не випадково сьогодні відбувся цей Форум. Тому, що українські націоналісти від самого початку (від 1999 року) підтримували Ющенка як прем'єр-міністра, як лідера опозиції та як Президента. Хто найбільше підтримував Ющенка, коли його звільняли з посади голови уряду 2001 року, обирали до парламенту 2002-го, обирали Президентом 2004-го? Українські націоналісти. Тому сьогоднішній Форум відображає послідовну лінію українського націоналістичного руху на захист національних інтересів. Ми ніколи не зраджували і не зрадимо своїх принципів та України".

Від імені Ліги українських жінок привітала присутніх **Марія Петрова**, яка зазначила: "Ми, націоналісти, є потужною силою. Ми можемо досягати своєї мети. Бажаю усім нам в наступному році знову бачити нашим Президентом Віктора Ющенка".

Віктор Генералюк від Об'єднання студіюючої молоді "Зарево" зазначив: "2002 року ми з деякими відомими політиками утворили молодіжну коаліцію на підтримку Ющенка, в яку увійшло чимало молодіжних організацій. Чому ми підтримуємо Ющенка? Тому, що він за українську мову. Він підтримує українську культуру. Тому, що він за вступ до ЄС та НАТО. Тому, що він за виведення Чорноморського флоту РФ з України. Тому, що він докладає значних зусиль для визнання світом Голодомору 1932–1933 рр. геноцидом української нації. І зрештою тому, що він – українець".

"Дорогі друзі! Хочу вам нагадати той час, коли утворювалась коаліція на підтримку Ющенка із дев'яти партій. Я запитую вас – де зараз ті партії? – Емоційно почала свій виступ **Ольга Кобець** від товариства ім. О.Теліги, додавши, де Кінах, Луценко, Томенко, Яценюк? Де, зрештою, Тимошенко? Вони зрадили Президента. І лише ми, справжні українські націоналісти, залишилися з ним. Політику ми робимо чистими руками, і тому нам не по дорозі з зазначеними особами. Наше середовище підтримує Віктора Ющенка".

Завершив прес-конференцію **Михайло Зеленчук**, Голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, зачитавши звернення від імені усіх, хто брав участь у національно-визвольних змаганнях (текст звернення друкується окремо).

Після виступів журналісти мали змогу звернутися до голів партій та організацій із запитаннями.

На запитання кореспондента агентства "Інтерфакс": *чому Форум не звернувся до Юлії Тимошенко та Володимира Литвина, які також входили до демократичної коаліції, з проханням зняти свої кандидатури на користь Ющенка,* відповів Юрій Шухевич: "Ці люди не є українськими патріотами, тому до них ми навіть не звертаємось. Тимошенко, наприклад, назвала себе людиною російської культури. Голосування її фракції у ВР по ОУН та УПА, або її поведінка під час війни в Грузії показали, що вона не є українським прем'єром. Те саме стосується й Литвина". Олексій Івченко додав: "Ми навіть подумки не планували звертатись до Тимошенко, тому що не віримо, що вона може зняти свою кандидатуру через свої надмірні амбіції. Але головне, що ми принципово віримо в те, що саме за її участи у виборах в другий тур вийде Ющенко, а не вона".

На запитання кореспондента газети "Українське слово": *чому серед учасників Форуму немає такої поважної організації, як Союз українок*, відповіла Ольга Кобець: "Нагадаю, що 12 грудня створена координаційна рада найбільш поважних жіночих організацій, в яку увійшов і Союз українок. Усі учасники ради прийняли звернення на підтримку Віктора Ющенка".

На запитання кореспондента газети "Нація і Держава": *чи зможуть українські націоналісти запропонувати свій кадровий потенціал Ющенку в разі його перемоги на виборах-2010*, відповідь надав Олексій Івченко: "Знову повертаюсь до слів Ющенка – Україну врятують патріоти. Власне для цього ми й зібрали цей Форум, який, на мою думку, не є останнім, а зібрання у такому форматі будуть проходити й надалі. Цим Форумом ми підтримали кандидата в Президенти Ющенка, і коли він стане Президентом знову, то безумовно від імені Форуму, а також від імені партій та організацій, представлених на Форумі, ми будемо надавати новообраному Президенту Ющенку кадрові пропозиції з числа патріотів та професіоналів".

На запитання кореспондента телеканалу СТБ: *чому так мало політичної реклами за кандидата Ющенка на телебаченні,* відповідь дала Ольга Кобець: "Напевно ви знаєте, що українській державі в Україні належать лише 2% ЗМІ. Ющенко як Президент може розпоряджатись лише цими 2%. А все решта – телеканали, які належать приватним, неукраїнським власникам. Робіть висновки самі". Микола Яковина додав: "Згідно з останніми соцопитуваннями, лише 5% українців без огляду довіряють тому, що написано на біг-бордах або говорять по телевізійних ящиках. Інші 95% мають голову та будуть голосувати аналізуючи".

На запитання кореспондента Всесвітньої служби радіомовлення України *щодо нерішучості Ющенка, та чи не запізнились націоналісти з заявою про його підтримку*, вичерпно відповів Олексій Івченко: "Ющенка я знаю не лише як Президента, а як людину. З усією відповідальністю можу сказати – твердішого та рішучішого українського Президента в нас не було. Починаючи від Грушевського. Не запізнились. Рейтинг Ющенка зростає".

Прес-служба КМО КУН

Видавець Конгрес Українських Націоналістів

Засновник Степан Брацюнь

Редакційна колегія Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький, Степан Семенюк.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08 e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua

Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.

Передплатний індекс: 09715

Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.

Газету видруковано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"

Замовлення №

Наклад 20 000 примірників

Ціна договірна

0123456789